

Publicerad 2007-07-16 14:19 av enlitenenstor

jag gör om ett av mina största misstag

Jag minns en tid då jag var aktiv i en rörelse av flashiga facister

där alla hatade mig... nej två eller tre stycken gillade nog mig men ingen gillade dom.

Det sket vi i sa vi.

De hade skapat hela skiten och mitt i röran som var täckt med nåt slags rosa skimmer skapades nåt annat av misstag i fyllan och villan.

Jag stod med fötterna i kvicksand och försökte komma loss.

Alla som har läst en Kalle Anka-tidning vet att ju mer man rör sig desto mera sjunker man.

Så då gjorde jag det enda logiska jag kunde komma på och ett tag senare hade jag fötterna på jorden igen.

Allting har rört sig i snabb takt ett tag nu men jag har ändå stått stabilt.

I fyllan och villan har jag gjort det igen.

Fem år senare och inte ett dugg klokare, hur kan det vara möjligt?

Som att stå på ett sjunkande skepp.

Go away...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enlitenenstor med Poeter.se id #14593 innehar upphovsrätten